

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 25**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

1094.

May kyrkan att du ej skall kunna
Måga att gå ut af kyrkan
Måga att gå ut af kyrkan
Måga att gå ut af kyrkan

Käraste.

Jag skall ej få dig ur minna tankar efter brefvet icke så att
det är hänt att jag svarar genast så att jag blir af med dig -

Jag lofar dig att jag skall göra allt, allt hvad jag kan, så snart
jag räddar någon af säkerhetsredet. Olyckan är, att jag räddar ingen -
skutningsbuss beuro vi oss odiplomatiaktigt åt i Rom, jag visste mycket
väl att detta skulle komma. Folk tal ej, att man tycker om någon.
Vi äro också så fina att vi måste göra något för att vara mildiga
och milda gudarna och låta människor hylla oss. Jag vet det väl,
men jag tyckte, att jag kunde få vara självisk ute i Italien och
låta lofa ensamt med dig och med landet. Du skall ej heller tro
att detta är hjälpt därmed att folk kommer till att förstå att du är en
storhet i ditt slag. Det ligger mycket djupare, det är Rom. Många
afundjuka, svartjuka, har utöfver att man vågar tycka om någon.
De tala det aldrig. Om vi bröte med kvarnorna, skulle de nog
bli erkänd. De skulle man säga, att nå länge jag var under ditt
inflytande var det utmärkt. De vara lika onda på fru Adher-
sparre. Komme jag till någon af landet, så skulle jag ma-
turligtvis vesa dem att vi ej äro så förbundna med kvarnorna
att vi störa hvarann i arbete och komposition. Likaså att
världen blifvit mig större och rikare, sedan jag träffat dig.
men vill för äfventyret kan jag blott lofa att göra hvad
jag kan. Jag skall i andra sidan ej göra allt för mycket, jag
är rädd för det där lösa konstnärskapet, vill ej inläta mig mys-
ket med dem och att diskutera dig med sådana människor
är nästan som en härlig.

Det enda, som oroar mig, är, att du blir led af mig, om din egen
härskare skall få sådana stötar för min skull. Men du har
nog en ganska roligt egenhärskare. Det bästa är att de ha
något litet rätt i hvad de säga, men på helt annat sätt än de
tro. Jag skall bli arg på dig ibland därför att jag känner mig så
gräsligt klumpig och dum och omöjlig gent emot dig. Jag
kommer till att tänka på mig, själv och det har jag ej gott
af. Det tjänar ingenting till att se mig sådan man är sådan
man går och troskar i jordens smut. Vi människor äro

mågot mycket fint och förnämligt, det skulle man alltid kunna.
Apropos av detta, så frågade Josepha igen helt vänligt, ty hon
är så gullig till mig för tiden. - Tycker du lika mycket av dina reis-
kamrat nu som förut? - Oh naturligtvis, säger jag bara. - "Vad
du inte, att det är det alla alla farligaste rop för vänskap, säger
hon, att göra en resa tillsammans. "Ja", säger jag, "jag börjar
förstå det, men för ans gick det bra". Det kan du vara lycklig
äfvär, säger hon. Och hon sade det med sådana känslor att jag
började förstå att hon helt riktigt förlorat någon mycket god
vän på ett sådant experiment.

I hjälpa merket förstår jag nu hur liten guidning som jag så
får säga man utsätter vänskapen för, då man bara går i samma
stad, bara skrifer brev eller bara räddas några timmar då och
då. - Nej då är det något annat att resa. - Jag skulle också kunna
resa med Gerdla och med nyheter min, annars finns det inget,
nu jag vet som mina nerver kunde utstå på en långtur.

Du tycker bättre om mig nu än förut, det tror jag bestämt och
jag håller troget fast vid dig, eftersom det är min sida af Ren vara
fråga om att tycka mer om dig. Det är minst ett litet storverk.

Mamma är i Rungelt nu och kommer till mig på Torsdag.
Jag vet ej, om hon kommer att vara något i Göteborg, men jag
skall väl skrifa till henne, att du ~~tror~~ är i staden och
att du troligen har en presentabel väning. Klar vill nog
gärna se dig. Tror du inte hon tycker om dig?

Det var skada på Fröding, det andra förefaller så vackert,
efter citaten att döma. Det där Rydbeckska hyllningen till honom
föreföll alltid mig så oändamlig, för Fröding som reubetsakalt,
det var ju väl starkt. Nå jag har ju alltid sagt, att jag ätt för
många af hans släkt för att leta på honom som människor, men gör
hur han. Att nu ej någon såu till honom skulle stryka detta slände.

Tala ej med mamma om Falun, hon vet ingenting om, jag vill fråga
hennes naturliga. Det är för resten ej troligt att hon stannar i S. by
Naturligtvis skulle vi ha för oss hjälpa. Jag hade tänkt ut det
hjälp, just som Gerda skref om det. Det är nog så naturligt och rätt
så att det ej är underligt att det faller oss samtidigt i tanken.

Egentligen är folks praxi bara en sporre för oss att göra vårt alla bästa om
en sådan skulle behövas. Det är nog mestligt att bli pådrifven. - Jag har nog
beredd dig för att du inte frågar. Naturligtvis blir det något vackert.
Nej det gör det för resten inte, men det blir mycket naturligt.

Din Selma -